

РЕШЕНИЕ

№ 14614

гр. С, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: З.Е.

при участието на секретаря Б.К.

като разгледа докладваното от З.Е. Гражданско дело № 20221110105050 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.2В ЗОДОВ.

Ищецът Е. Д. М. твърди, че за период от 16.4.2020г. до 29.12.2021г. претърпял неимуществени вреди – душевни болки и страдания, защото по касационно НОХД № 1018/2019г. на ВКС, по което е постановен краен съдебен акт, въз основа деяния, за които не е обвинен от прокуратурата, обсъждат се нови фактически положения, непосочени в обвинителен акт, поради което и се твърди съдът да е нарушил задължението си да разгледа обвинението, въз основа обвинителния акт, както и за него, като подсъдим, да не бъде съден за обвинение, за което не е обвинен. Изложеното довело до депресия, паник атаки, хипертония, страх ужас, безпокойство, които довели до невъзможност на ищеца да спи, да се храни. Унищожила се вярата му в правосъдието и държавата. Ищецът предявява осъдителен иск за сумата 23000лева против ВКС. В първото по делото о.с.з., СРС допусна изменение на проекта за доклад, при докладване на делото, като допусна твърдението на ищеца, направено и в исковата молба, че ВКС е нарушил правото на ЕС, като счита, че се прилага по – благоприятния закон. В хода на устните състезания, писмените бележки по съществото на спора, ищецът сочи, че според изложеното в решението на ВКС, О.Б. се сбил с неотразено в обвинението лице – **** Г ударил с пистолет по главата и лично отнел чантата с парите 136072 лева от пострадал О.Б. и така, според съдиите, лично е извършил грабежа на 12.3.2010г. за сумата. Ищецът счита, че тези фактически обстоятелства не са били част от обвинението по наказателното дело, такива факти не са му предявявани, няма предявено обвинение за съизвършителство по отношение на Г. Счита, че въпреки частично осъдителната присъда, фактическите обстоятелства около обвинението не са решени, няма произнасяне дали ищецът е виновен или не, по престъпленията, за които е изготвен

обвинителен акт по пр.пр.0431/2013г. Другите нови фактически положения касаят изложеното в решението на ВКС, че Л.Л. и Е. П. са заплашили с пистолети пострадалия Б и се притекли на помощ на Н Г – неотразено в ОА лице, като заплашили Б с насочване на пистолети и му казали да падне на земята, като в резултат на тази заплаха, неотразеното в ОА лице – Г, отнел чантата с посочената по – горе сума. Сочи, че за тези факти обвинение не му е предявявано. Третата група обстоятелства са изложените в решението на ВКС, че ищецът е заплашил с автомат „Калашников“ неотразено в обвинението лице К и е извършвал охранителна дейност, докато Г е извършил грабежа на 12.3.2010г., като ищецът М. е стоял странично с насочен автомат срещу К- неотразено в ОА лице. Четвъртата група обстоятелства е, че ищецът е заплашил с автомат Б и му е отнел пистолет „Байкал“ – за това деяние бил обвинен обв.П..

Ответникът ВКС, в писмения си отговор, оспорва иска като недопустим, защото исковата молба е нередовна, и като неоснователен, с довод, че следва да се вземе предвид специфичната функция на ВКС при разглеждането на делото, като счита, че отговорност може да се носи само в изключителен случай, когато правото е очевидно нарушено. Сочи, че съдът не е нарушил законова разпоредба, а се е позовал на събраните доказателства от Апелативен съд, като са обсъдени подробно фактите и доказателствата. В хода на устните състезания се сочи, че ВКС не е инстанция по фактите, затова и изложеното е неоснователно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл.235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възражения на ответника, намира за установено следното.

С решение, постановено от ВКС, НО, III състав по н.д.№ 1018/2019г., което производство е образувано по касационен протест и касационни жалби на подсъдимите и техните защитници, ВКС е отменил въззивна присъда на АСНС, по внохд № 102/2018г. в частите й, в които е потвърдена присъда от 9.1.2018г. по нхд № 646/2015г. на СНС, по отношение Е. М. за обвинение за извършено престъпление на 14.12.2009г. на Автомагистрала Тракия, в района на пътен възел Вакарел,: по чл.142,ал.2, т.1, т.2 и 6 вр.ал.1 НК, чл.199,ал.1,т.1 вр. чл.198, ал.1,вр. чл.20,ал.2 НК, чл.330,НК, и по чл.116,ал.2, вр.ал.1 т.6 вр.чл.115,вр.чл.18,ал.1 НК на същото място, и по обвинението за извършено престъпление на 21.8.2012г. в град Бухово, бензиностанция „Круиз 77 „, по чл.198,ал.1, вр.чл.20,ал.2 НК и делото е върнато на АСНС за ново разглеждане в посочените части.

С решението, ВКС е потвърдил въззивна присъда на АСНС, по внохд № 102/2018г. в останалите й части. АСНС, , по внохд № 102/2018г, частично е отменена присъда от 9.1.2018г. по нхд № 646/2015г. на СНС / която е изцяло оправдателна/ , като е признал ищеца за виновен в престъпление по чл.199,ал.2,т.3 вр. с чл. 198,ал.1, вр.с чл.20, ал.2, вр. с ал.1 НК, затова , че на 12.3.2010г. в град С, пред „Прокредит банк България“ АД, клон Люлин, като извършител, в съучастие с Е. Д. П. и Л.Т – извършители и други неустановени лица – извършители, е отнел чужди движими вещи – сумата 136072 лева, собственост на „Прокредит банк България“ АД и огнестрелно оръжие, марка „Байкал“ № 442 ХАН 2793 с

12 броя патрони в пълнителя, собственост на О.Б.Б, от владението на Б, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил затова сила и заплашване, движимите вещи са в особено големи размери и деецът е бил въоръжен с огнестрелно оръжие.

Следва да се направи разграничение – мотивите на ВКС, касаещи обвинение за извършено престъпление на 14.12.2009г и извършено престъпление на 21.8.2012г., доколкото делото е висящо, не следва да се обсъждат от СРС. Ищецът не е осъден за тези престъпления, с влязла в сила присъда, следователно и недопустимо е обсъждането им.

Уредените в ЗОДОВ процесуални правила изключват тези на ГПК, когато дело за обезщетение за вреди по този закон се разглежда по реда на ГПК. При разглеждане на дело за обезщетение за вреди, причинени от нарушение на правото на Европейския съюз по реда на ГПК, приложение намират процесуалноправните разпоредби на ЗОДОВ, към които препращат чл. 2в, ал. 1, т. 2 .

Държавата участва в съдебни производства по граждански спорове за обезщетение за вреди по ЗОДОВ чрез процесуален субституент - органът, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите.

Отговорността на държавата за вреди от нарушаване на правото на Европейския съюз не е виновна, като въпрос на материална легитимация – кой орган е постановил незаконосъобразния акт, е по съществото на спора, като органът се посочва от ищеца – този орган на съдебната власт, за който ищецът счита, че е нарушил правото на Европейския съюз.

Относно престъплението на датата 12.3.2010г. : видно от приложения обвинителен акт, в него е посочено, че на тази дата, тримата обвиняеми – М., П., Лазаров, заедно с неустановени лица, се твърди да са извършили престъплението, като по твърденията в исковата молба: ищецът М. се приближил към свидетеля Б, насочил към него автомат Калашников и му казал да легне на земята, и издърпал чувала с парите от ръцете на свидетеля Б, а обв. П. и обв. Лазаров започнали да нанасят удари с ръце и крака по тялото и лицето на св.Б, като обв. Лазаров се опитал да постави белезници на св.Б, но не успял. След като ищецът взел чувала с парите, обв. П. взел носения в кобур на кръста от св.Б пистолет марка „Байкал“ № 442 ХАН 2793 с 12 броя патрони в пълнителя, собственост на О.Б.Б, и четиримата извършители, заедно с вещите, се оттеглили тичешком.

Видно от мотивите на АСНС, по внохд № 102/2018г, причината присъдата на първостепенния съд относно това деяние да се отмени, се корени основно в показанията на свидетеля Н Г – Апелативният съд е приел, че това лице, имащо процесуалното качество „свидетел“ в наказателното производство, но което е участвало заедно с обвиняемите в извършването на деянието, но не му е повдигнато обвинение от Прокуратурата- това е видно от мотивите на Апелативния съд, от страница 46 до 65. В мотивите на въззивната присъда е обсъдено и мотивирано защо въззивният съд приема различен вид оръжие, с което счита, че са си служили обвиняемите, посочено е защо Н Г не е отразен в обвинителния акт – защото на него Прокуратурата не е повдигнала обвинение. На страница 101 от мотивите е посочено именно, че ищецът, при извършване на деянието, е държал странично срещу свидетеля К

автоматично оръжие автомат „Калашников“. Същото се отнася до приетото от въззивния съд, че ищецът заплашил с автомат Б и му е отнел пистолет „Байкал“ - същото, прието от АСНС, е изложено на страница 102 от мотивите.

Ето защо, СРС приема, че фактическата обстановка – тези фактически положения, цитирани от ищеца като непредявени, са приети от АСНС в мотивите за постановяване на осъдителната присъда. Обстоятелството, че ВКС, в решението си, ги е преповторил, не променя този факт. Касационната инстанция не е инстанция по фактите – в смисъл, че не събира нови доказателства – ВКС няма такива правомощия в качеството си на първа касационна инстанция. Същата обсъжда приетите от въззивната инстанция фактически положения, за да установи дали фактическата обстановка, приета от въззивния съд, е отразена правилно в мотивите, а оттам – дали правото е приложено правилно. Ако не беше обсъдила приетото от страна на АСНС, щеше да е налице съществено процесуално нарушение. Въззивната инстанция, от своя страна, е инстанция по същество, която събира доказателства относно твърдяното деяние, включително може да приеме различна фактическа обстановка от приетата от първостепенния съд. Ето защо, доколкото е видно в мотивите на АСНС, такива доказателства са събирани от АСНС в хода на съдебното следствие, като АСНС е приел различен от Прокуратурата прочит на събраните доказателства и това се е отразило на приетата от АСНС фактическа обстановка. От там идва и разликите между обвинителния акт и приетото като факти. Затова, не може да се приеме от СРС, че ищецът е осъден **от ВКС** по непредявено обвинение. Не може да се приеме, че е налице което и да е от нарушенията, посочени от ищеца, извършено от ВКС.

С оглед изложеното, искът е неоснователен и следва да се отхвърли.

На ответника се следват сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение, което се определя на сумата от 100 лева, присъдени, на основание чл.10,ал.2 ЗОДОВ, включително, що се отнася и до платеното възнаграждение на вещо лице от 460 лева, което следва да се възложи на ищеца.

Воден от изложеното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. Д. М. ЕГН ***** с адрес град С, ж.к.Д 2, блок 507, вход А, етаж2, ап.5, чрез адвокат Ю., САК против Върховен Касационен съд, с адрес град С, бул. „В“ № 2 осъдителен иск с правно основание чл.2 В ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за период 16.4.2020г.-29.12.2021г, в размер на 23000 лева – причинени на ищеца от постановено решение на ВКС, НО, III състав по н.д.№ 1018/2019г, в което ищецът М. е признат за виновен по непредявено обвинение - неотразено в обвинението лице – **** че ищецът е заплашил с автомат „Калашников“ неотразено в обвинението лице К и е извършвал охранителна дейност, докато Г е извършил грабежа на 12.3.2010г., като ищецът М. е стоял странично с насочен автомат срещу К- неотразено в ОА лице и че ищецът е заплашил с автомат Б и му е отнел пистолет „Байкал“ – за това деяние

бил обвинен обв.П..

ОСЪЖДА Е. Д. М. ЕГН ***** с адрес град С, ж.к.Д 2, блок 507, вход А, етаж2, ап.5, чрез адвокат Ю., САК да заплати на Върховен Касационен съд, с адрес град С, бул. „В“ № 2 на сторените по делото разноски от 100 лева.

ОСЪЖДА Е. Д. М. ЕГН ***** с адрес град С, ж.к.Д 2, блок 507, вход А, етаж2, ап.5, чрез адвокат Ю., САК да заплати в полза на бюджета на СРС сумата 460 лева платен депозит за вещо лице.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред СГС.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____